

bud, og ment, at den Kamp, der er ført, vilde føre os ud i en frygtelig Demoralisation, Angiveri og alt muligt andet. Som nævnt har vi Søndagsforbud gennemført i en Række af Landets Kommuner ved den almindelige Helligdagslovgivning, og jeg har ikke mærket, at der i disse Kommuner hersker de frygtelige Tilstande, som det ærede Medlem skildrede, eller at der der skulde være mere Drikkeri. Heller ikke har jeg set, at der er blevet mere Angiveri eller andet sligt. Jeg tror, at naar det ærede Medlem ser saaledes paa Sagen, er det begrundet i en Begrebsforvirring, fremkommen ved, at han ikke har faaet det virkelige Forhold at vide, men har øst sin Viden af Kilder, der muligvis ikke altid har været saa gode.

Indenrigsministeren (Rode): Som man kunde forudse, har Forhandlingen her vist, at ligesom i det andet høje Ting er Holdningen overfor dette Lovforslag ikke bestemt af Partistillingen. I saa Henseende er der altsaa en politisk Lighed til Stede mellem de to Ting. Den eneste mærkbare politiske Forskel, om jeg saa kan sige, som jeg har faaet Øje paa, er den, at Venstres Ordfører her i Tinget staaer noget anderledes end Partiets Ordfører i Folketinget. Det er for saa vidt ikke ejendommeligt, at de to Personer staaer saaledes, thi saaledes stod de ogsaa i Kommissionen. Men den Omstændighed, at Ordføreren for Venstre her i Tinget udtalte, at han mente at kunne tale paa Partiets Flertals Vegne, kunde jo give Indtryk af, at Partiet her vil stille sig anderledes end dets Meningsfæller i det andet Ting. Det glæder mig nu at høre, at det ærede Medlems Kollega, det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Olga Knudsen) dog stillede det hen i det uvisse og sagde: Vi vil faa at se, hvor Flertallet indenfor Partiet er. Jeg maa haabe, at Flertallet vil følge det ærede 5te Medlem for 5te Kreds.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing), altsaa Partiets Ordfører, mente, at hvis jeg havde fulgt Flertallet i Kommissionen, vilde denne Sag have haft lettere ved at komme frem gennem Rigsdagen. Deri tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Nu er det ganske vist saaledes, at da jeg paa mange Punkter har fulgt Mindretallet i Kommissionen i dets Formulering og videre Udformning af de forskellige Forslag, der har været fremme, har man sagt: Hvis Indenrigsministeren endda havde fulgt Flertallet i Kommissionen, havde det været noget andet, men

jeg føler mig overbevist om, at hvis jeg havde fulgt Flertallet, vilde man fra den Kant, der bekæmper Lovforslaget stærkt, have vendt Skytset mod Flertallet i Kommissionen. Det ærede Medlem udtalte sig paa en Maade om dette Spørgsmaal, der ligger ret langt fra Lovforslagets egentlige Modstandere. Han kan være overbevist om, at hvis jeg havde staaet sammen med ham i alle Spørgsmaal og ikke var gaaet med Mindretallet, vilde man have angrebet netop Kommissionens Flertalsforslag, fordi det førte Udviklingen videre paa sin Vis. Jeg tror at have taget Standpunkt i Overensstemmelse med den egentlige Folkemening angaaende hele dette Spørgsmaal, naar jeg har taget Mindretallets Stilling til forskellige af disse Punkter til min Rettesnor. Og det falder, hvad der for øvrigt er afgørende for mig, sammen med mine Anskuelser om, hvad der er det rigtige i denne Sag.

Jeg skal ikke fordybe mig i de Enkeltheder, der er dragne frem. Jeg vidste, at Sagskundskaben her vilde komme til Orde, og endogsaa en overordentlig Sagskundskab er jo lagt for Dagen. Den Sagskundskab, det ærede Medlem, der var Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) udviklede paa Chokoladefabrikationens Omraade, har utvivlsomt beriget min Kundskab paa et meget vigtigt Punkt, men jeg synes dog, at den store Viden om den tekniske Fremstilling ikke var saa afgørende for Synspunkterne paa dette Omraade. Disse forskellige Detailler tror jeg, det er rigtigst ikke nu at vende tilbage til. Hvad der er fremført, som jeg er uenig i, er næsten altsammen blevet imødegaaet af andre paa en fuldt tilfredsstillende Maade, og hvorfor da gentage det? Der er kun blevet rejst et Par Spørgsmaal, som jeg synes, jeg maa sige et Par Ord om, fordi de efter min Mening peger udenfor det Princip, som jeg har ønsket skulde ligge til Grund for dette Lovforslag. De er dels fremsatte af min politiske Meningsfælle, det 10de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard), dels af det 9de Medlem for 6te Kreds (Enevoldsen) med Tilslutning af det 7de landstingsvalgte Medlem (Nordby). Det drejer sig om to Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Beværtning paa Jernbanestationer og Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde inddrage Gæstgiverierne under den kommunale Afstemning.

Dette Lovforslags Princip er at give de kommunale Vælgere Afgørelsen, hvor